

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/50/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3514010461
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3514010461.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Beáty Javorkovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 4. septembra 2017 prejednal odvolania prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom a obžalovaného

W. O.,

nar. XX.X.XXXX v B., trvale bytom I. W. I. O., X. č. XXXX/X, t.č. v mieste bydliska,

ktoré podali proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. 2T/175/2014 zo dňa 11.11.2016 a takto

r o z h o d o l :

I. Podľa § 322 ods. 2 Tr. por. v napadnutom rozsudku vo výroku o treste dopĺňa sa výrok, ktorým sa podľa § 51 ods. 3 písm. f) Tr. zák. obžalovanému zakazuje kontaktovať poškodenú Y. N., nar. XX.X.XXXX v G. akoukoľvek formou, vrátane kontaktovania prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby, alebo inými obdobnými prostriedkami.

II. Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Obžalovaný W. O. bol rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 2T/175/2014 zo dňa 11.11.2016 uznaný vinným z prečinu nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného zákona, pretože od doposiaľ presne nezisteného času mesiaca február 2012 do doposiaľ presne nezisteného času dňa 28.08.2013, na rôznych miestach v I. W. nad O., na ktorých sa zdržovala poškodená Y. N., dlhodobo prenasledoval poškodenú Y. N. takým spôsobom, že ju proti jej vôli neustále kontaktoval tak, že jej opakovane telefonoval na jej mobilný telefón, za obdobie od marca 2012 do novembra 2012 jej na jej mobilný telefón poslal asi 3000 SMS správ, za obdobie od februára 2013 do dňa 20.05.2013 jej poslal vyše 200 mailov na jej mailové adresy S., na stránke A. publikoval videá, kde zakomponoval jej fotografiu k fotografii z nehody L. B., a link na video rozposielal jej priateľom na sociálnej sieti J., v mailoch sa jej vyhrážal a slovne ju napádal vulgarizmami, taktiež ju v období od dňa 17.06.2012 do mesiaca november 2012 opakovane sledoval a vyhľadával jej osobnú blízkosť tak, že ju prenasledoval na ul. X. v I. W. nad O., keď išla po ceste do práce, pozeral z okna jeho bytu, keď vyšla na ulicu, čakal ju pred novinovým stánkom na ich ulici, v OD Y. v I. W. nad O. vykrikoval na ňu, že či jej nie je ľúto toho mŕtveho L., že ona môže za jeho nehodu a pri pokladni doslovne zakričal " Y. N. zabila človeka", následne dňa 27.02.2013 v čase okolo 05:20 hod. po ceste do práce, pred domom na ulici X.

v Novom W. ju zastavil, začal jej vulgárne nadávať, kričal na ňu a sácal do nej, telom jej blokoval cestu a nechcel ju pustiť, stále hovoril o L. B., že im obom zničila život, že zato všetko zaplatí, že on nemá čo stratiť, bránil jej v ceste do práce, súčasne sa jej slovne vyhrážal, že ju zabije, päšťou ruky naznačoval, akoby údery do tváre a povedal jej, že má chuť ju udrieť tak, že by padla na zem, že jej otrieska hlavu o asfalt a že by jej búchal hlavu dovtedy, až kým by neskončila ako L. B., následne ju prenasledoval, keď išla do práce s kolegyňou v automobile zn. M. R., W. od ul. X. v I. W. nad O., kedy cestou do práce v späťom zrkadle videla T. zn. N. H., S.: I. čiernej farby patriace W. O., toto následne potvrdil v maily, ktorý poslal poškodenej dňa XX.XX.XXXX s textom: "mne sa neschováš ani na R., W. potom čo zmenila svoje telefónne číslo prostredníctvom spoločných priateľov získal jej nové telefónne číslo a neustále opakovane, niekedy aj XX-krát denne, telefonoval a posielal SMS správy, následne dňa 10.06.2013 v čase okolo 22:20 hod. poškodenú cestou z práce z I. W. nad O. do G. prenasledoval na vozidle tmavej farby tak, že na ňu neustále blikal diaľkovými svetlami a potom ich zapol na stálo, čím ju oslepil a znemožňoval ďalšiu jazdu, následne dňa 28.06.2013 v čase okolo 18.30 h poškodenú cestou z práce z I. W. nad O. do G. prenasledoval na jeho vozidle zn. N. M. EC: I farby tmavo šedá tak, že ju začal obiehať, pričom keď sa vozidlom dostal na úroveň jej auta spomalil a začal na ňu kričať, rukami gestikuloval, potom ju obehol a následne začal brzdiť, čím musela brzdiť aj ona a v opakovanom prenasledovaní pokračoval až do dňa 28.08.2013, kedy poškodenej od dňa 27.08.2013 do dňa 28.08.2013 opakovane volal na jej mobilný telefón, pričom následne si našla vo svojom telefóne 22 neprijatých hovorov, čím u poškodenej Y. N. vzbudil dôvodnú obavu o jej život a zdravie a podstatne zhoršil jej kvalitu života sústavným narušovaním jej práva na ochranu súkromia, porušovaním jej osobnostných práv protiprávnym zverejňovaním jej podobizne prostredníctvom internetu a nevyžiadaným kontaktovaním jej priateľov.

Bol za to odsúdený podľa § 360a ods. 1 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) a § 51 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil a zároveň uložil probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona obžalovanému určil skúšobnú dobu na 3 roky.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanému ako súčasť probačného dohľadu uložil povinnosť nepriblížiť sa k poškodenej Y. N., nar. XX.XX.XXXX v G., trvale bytom J. K. č. XXX/X, G., na vzdialenosť menšiu ako päť metrov a nezdržiavať sa v blízkosti obydlija poškodenej. Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. g) Trestného zákona obžalovanému ako súčasť probačného dohľadu uložil povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu. Podľa § 289 ods. 2 Trestného poriadku rozhodnutie o ochrannom opatrení spočívajúcom v uložení ochranného psychiatrického liečenia obžalovanému vyhradil súd verejnemu zasadnutiu.

Tento rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože bol napadnutý odvolaniami prokurátora okresnej prokuratúry a obžalovaného. Odvolanie prokurátora smerovalo proti výroku o treste a neuložení povinnosti obžalovanému spočívajúcej v nekontaktovaní poškodenej bez jej predchádzajúceho súhlasu, písomne, telefonicky, krátkymi textovými správami, elektronickou poštou, alebo iným obdobným spôsobom. Domáhal sa preto, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a uložil obžalovanému trest odňatia slobody v strede trestnej sadzby. Tento mu podmienene odložil s probačným dohľadom na skúšobnú dobu v strede zákonného rozpätia, podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. a) Tr. zák., aby uložil obžalovanému povinnosť nepriblížiť sa k poškodenej na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov, nezdržiavať sa v blízkosti jej obydlija a nekontaktovať poškodenú bez jej predchádzajúceho súhlasu, písomne, telefonicky, krátkymi textovými správami, elektronickou poštou, alebo iným obdobným spôsobom, podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. g) Tr. zák., uložil obžalovanému povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu a napokon podľa § 289 ods. 2 Tr. por. vyhradil verejnemu zasadnutiu rozhodnutie o uložení ochranného opatrenia spočívajúceho v uložení ochranného psychiatrického liečenia obžalovanému.

Odvolanie obžalovaného smerovalo proti všetkým výrokom napadnutého rozsudku. V prvom rade uvádzal, že nikdy netvrdil, že by poškodenej nepísal sms-správy, ale nebolo ich 3 000, mohlo ich byť 200 - 250. Odo dňa 20.5.2013 ju už nijakým spôsobom nekontaktoval, a preto jej tvrdenie, že jej z utajeného čísla volal on, nie je ničím podložené. Taktiež nikdy poškodenú nesledoval, nevyhľadával jej osobnú blízkosť a nijakým spôsobom neprenasledoval. Stretnutia po ich rozchode boli iba náhodné.

Pokiaľ jej napísal e-mail, keď ju videl nastupovať do M. R. W. bolo to len preto, že ju videl do takého auta nastupovať. Ak poškodená tvrdí, že ju prenasledoval, on tvrdí, že to nie je pravda. X., že na súde poškodenej povie do očí, že klamala a tam sa ukáže pravda, avšak výsluch prebiehal mimo jeho prítomnosti. Jej výpoveď považuje z jej strany za účelovú a vyhla sa vypovedaniu priamo pred ním, lebo sama dobre vie, že by sa jej ťažko klamalo jemu do očí. Ďalej napádal aj znalecký posudok, ktorý bol zámerne vyhotovený v jeho neprospech a zároveň v prospech orgánov činných v trestnom konaní, aby mohli obvinenia voči nemu niečím podložiť. Pokiaľ sa týka znaleckého posudku proti uzneseniu o pribratí znalcov podával sťažnosť v zákonnej lehote, ktorá bola dňa 14.1.2014 uznesením zamietnutá, pretože bola podaná neoprávnenou osobou. Generálna prokuratúra SR toto uznesenie zrušila, pretože bol porušený zákon v jeho neprospech a následne dňa 6.6.2014 Okresná prokuratúra v Novom Meste nad Váhom znovu jeho sťažnosť zamietla ako nedôvodnú. V tomto medziobdobí nemalo byť prístupné k realizácii skúmania jeho duševného stavu a nie je možné zákonnosť znaleckého posudku konvalidovať výsluchom znalkyne zo dňa 11.6.2014. Predmetný znalecký posudok je teda nezákonný. Navyše, tento bol vypracovaný iba na základe spisového materiálu, pretože on sa odmietol pred znalcami k predmetnej veci vyjadriť. Dňa 9.9.2013 mu bolo doručené uznesenie o obvinení z prečinu nebezpečného prenasledovania a navštívil 11.9.2013 OO PZ v Novom Meste nad Váhom, kde písomne podal žiadosť o nahliadnutie do spisu, aby mohol podať v zákonnej lehote sťažnosť, avšak zo spisu mu bolo prefotených iba 10 strán a zvyšok až 16.9.2013, čo už bolo po lehote, aby mohol podať sťažnosť. Dňa 25.11.2013 podal podnet na prešetrenie postupu vyšetrovateľa na okresnú prokuratúru, kde namietal, že mu nebolo umožnené nahliadnuť do spisu ani po viacerých telefonátoch vyšetrovatelke a až po niekoľkých sťažnostiach na krajskú prokuratúru mu dňa 4.8.2014 bolo oznámené, že poverený príslušník týmto konaním pochybil, tento nedostatok bol písomne policajtovi signalizovaný a bol odstránený tým, že po skončení skráteného vyšetrovania mu bolo umožnené dňa 16.6.2014 spis preštudovať. Počas tohto obdobia takmer 9 mesiacov mu nebolo umožnené nahliadnuť do spisu, čím boli porušené jeho práva na obhajobu. Namietal tiež, že bolo porušené jeho právo na obhajobu v nedodržaní postupu vyšetrovateľa podľa § 199 ods. 1 Tr. por., keď trestné stíhanie nebolo začaté bez meškania, najneskôr však do 30 dní od prijatia trestného oznámenia. Trestné oznámenie poškodenej bolo prijaté dňa 15.4.2013 a trestné stíhanie bolo začaté až dňa 21.5.2013. Namietal aj porušenie zákona v § 172 ods. 3 Tr. por., keď súd nevypracoval ním napadnutý rozsudok v lehote tam uvedenej. Nebola naplnená skutková podstata trestného činu nebezpečného prenasledovania, pretože samotné písanie e-mailov nemožno považovať za nebezpečné prenasledovanie a okrem toho odvolací súd by mal vziať do úvahy to, že už 4 roky poškodenú nijakým spôsobom nekontaktoval a samotné vyšetrovanie je pre neho dosť veľký trest. Žiadal preto, aby odvolací súd v zmysle zásady in dubio pro reo ho podľa § 285 pís. a) Tr. por. spod obžaloby oslobodil.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolaní podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaných odvolaní vykonal verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že dôvodné je iba odvolanie prokurátora.

V rámci preskúmania súdom prvého stupňa zisteného a ustáleného skutkového stavu odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa vykonal vo veci všetky do úvahy prichádzajúce dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a tieto správne vyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10 a 12 Tr. por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Tieto v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne a vecne správne odôvodnil v napadnutom rozsudku. Úvahy a závery okresného súdu založené na zásadách logického konania a uvažovania sú vecne správne a odvolací súd sa s nimi v plnom rozsahu stotožňuje. Vypočul obžalovaného, veľmi podrobne vypočul poškodenú a bola vypočutá aj znalkyňa z odboru zdravotníctva, odvetia psychiatrie a boli konštatované a oboznamované ďalšie listinné dôkazy a na základe týchto všetkých bolo preukázané konanie obžalovaného tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku. Ani odvolací súd nemal žiadne pochybnosti o pravdivosti výpovede poškodenej, podporenú výpismi z komunikácie rôzneho typu zo strany obžalovaného. Pokiaľ obžalovaný namietal, že nekontaktoval poškodenú až 3 000-krát, ale maximálne 250-krát, podľa názoru odvolacieho súdu aj toto číslo presahuje hranice bežnej komunikácie medzi osobami, najmä ak si to poškodená neželala, bolo to pre ňu obťažujúce a obsah komunikácie mal v niektorých prípadoch výhražný a urážajúci charakter. Je len samozrejmé, že u poškodenej vzbudil dôvodnú obavu o jej život a zdravie a podstatne zhoršil jej kvalitu života sústavným narušovaním jej práva

na ochranu súkromia, porušovaním jej osobnostných práv protiprávnym zverejňovaním jej podobizne prostredníctvom internetu a nevyžiadaným kontaktovaním jej priateľov. Pokiaľ sa teda týka zistenia skutkového stavu, ani odvolací súd nemal žiadne pochybnosti o tom, že skutok sa stal tak, ako je uvedený vo výrokovej časti napadnutého rozsudku. Aj právna kvalifikácia takto ustáleného konania obžalovaného ako prečinu nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. b), c) Tr. zák. je v súlade so zákonom.

Pokiaľ sa týka námietok obžalovaného ohľadne procesných pochybení orgánov prípravného konania a súdu, tieto podľa názoru odvolacieho súdu nie sú takého charakteru, aby podstatným spôsobom spochybnili dôkaznú situáciu, ale nie sú ani takého charakteru, aby bolo možné vysloviť záver o porušení práv obžalovaného na obhajobu. Postup súdu prvého stupňa pokiaľ poškodenú vypočúval na hlavnom pojednávaní bez prítomnosti obžalovaného je v súlade so zákonom, pretože obeť trestnej činnosti takéhoto a obdobného charakteru obyčajne majú strach vypovedať pred páchatelom a je v záujme objektívnosti takejto výpovede, aby bola vykonaná uvedeným spôsobom. Ani pri vyhotovovaní znaleckého posudku znalkyň z odboru zdravotníctva z odboru psychiatrie, nezistil odvolací súd žiadne procesné pochybenie, ktoré by mohlo znegovať jeho závery. Je síce faktom, že sťažnosť obvineného proti uzneseniu o pribratí týchto znalkyň bola zamietnutá ako podaná osobou neoprávnenou, následne bol znalecký posudok vyhotovený a po zrušení uznesenia o zamietnutí sťažnosti ako neoprávnenou osobou bolo následne o sťažnosti obvineného rozhodnuté jej zamietnutím ako nedôvodnou. Podstatné však je, že k záverom znaleckého posudku po takomto postupe boli znalkyne vypočuté, a to nielen orgánmi prípravného konania, ale aj súdom na hlavnom pojednávaní. Pokiaľ obvinený dňa 11.9.2013 podal žiadosť o nahliadnutie do spisu keďže mu dňa 9.9.2013 mu bolo doručené uznesenie o vznesení obvinenia a bolo mu prefotených iba 10 strán s tým, že zvyšok spisu mu bude k dispozícii až po dni 16.9.2013, teda po lehote na podanie sťažnosti, tento postup mu nijako nemohol zabrániť, aby podal sťažnosť. Samotnú sťažnosť je možné podať v lehote aj bez podrobného odôvodnenia a znalosti celého spisového materiálu. Orgány rozhodujúce o sťažnosti pri svojom rozhodovaní musia vychádzať zo znalosti celého spisového materiálu. Ani námietke obžalovaného, že trestné stíhanie nebolo začaté v lehote do 30 dní od prijatia trestného oznámenia, resp. že predmetný rozsudok nebol vypracovaný sudcom v 30-dňovej lehote, nemohol odvolací súd prisvedčiť, pretože v tomto prípade sa nejedná o zákonné lehoty, ktoré musia byť striktné dodržané, ale len o lehoty poriadkové, prekročenie ktorej nemá žiadne procesno-právne dôsledky. Z uvedených dôvodov preto odvolací súd námietkam obžalovaného v tomto smere prisvedčiť nemohol a jeho odvolanie nepovažoval za dôvodné.

Na druhej strane však musel čiastočne prisvedčiť odvolaniu prokurátora, ktorý sa domáhal, aby odvolací súd uložil obžalovanému aj povinnosť nekontaktovať poškodenú bez jej predchádzajúceho súhlasu, písomne, telefonicky, krátkymi textovými správami, elektronickou poštou, alebo iným obdobným spôsobom. Trest odňatia slobody podmienenčne odložený s uložením probačného dohľadu a s povinnosťami uloženými tak ako to vyplýva z výroku o treste napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa, považoval krajský súd za primeraný a zákonný, na druhej strane však dospel k záveru, že obžalovanému je skutočne potrebné uložiť obmedzenie spočívajúce v zákaze kontaktu s poškodenou v akejkoľvek forme, vrátane kontaktovania prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby, alebo inými obdobnými prostriedkami tak, ako to má na mysli ustanovenie § 51 ods. 3 písm. f) Tr. zák. Odvolací súd preto podľa § 322 ods. 2 Tr. por. doplnil napadnutý rozsudok o tento výrok, pretože v záujme ochrany osoby poškodenej si predmetná vec, už aj s ohľadom na závery znaleckého posudku znalkyň z odboru psychiatrie ohľadne osoby obžalovaného, takýto postup vyžaduje.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol preto odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.